

18de uur – van 10u tot 11u

**Jezus wordt voor de tweede maal met doornen gekroond.
Jezus kust opnieuw het Kruis en Hij neemt het Kruis op zijn schouders.**

Jezus, oneindige Liefde!

Ik zie dat U uzelf geen moment rust gunt en ik voel uw vurige Verlangens naar Liefde en uw pijnen. Uw Hart klopt snel. Bij elke Hartslag hoor ik de hevigheid en de uitbarstingen van uw liefde. U bent niet in staat om het vuur dat U verteert te bedwingen.

En U bent moe, U kreunt, U zucht. En in elk gekreun hoor ik U zeggen: "**Kruis!**"

Elke druppel van uw Bloed herhaalt: "**Kruis!**"

Al uw pijnen, waarin U zwemt als in een eindeloze zee, herhalen: "**Kruis!**"

En U roept uit: "**O geliefd en verlangd Kruis, u alleen zal mijn kinderen redden.**

En in u concentreer Ik al mijn Liefde."

Jezus wordt voor de tweede keer met doornen gekroond.

(...) Uw pijn is zo hevig en U wankelt onder die wrede handen. U rilt van kop tot teen. In afschuwelijke krampen staat U op het punt te sterven. Met smachtende ogen, vol bloed, kijkt U mij met moeite aan om mij om hulp te vragen in deze extreme pijn.

Terwijl ik U aan mijn hart druk en U mij aan het uwe drukt, **zegt U mij:**

"Mijn dochter, laat Mij mijn liefde luchten, en samen met Mij eerherstel brengen aan hen die goed doen en Mij onteren.

**"Mijn kind, laat Mijn Liefde de vrije loop en herstel met Mij, voor hen die het goede doen, maar Mij onteren. De Joden trekken Mij opnieuw mijn klederen aan, enkel
- om Mij nog in een slechter daglicht te stellen bij het volk en
- om het volk ervan te overtuigen dat Ik werkelijk een misdadiger ben.**

**Uiterlijk was de handeling om Mij aan te kleden een goede daad,
- maar hun bedoeling en de daad zelf was slecht.**

**Ah, hoevelen doen goede werken, dienen de sacramenten toe,
- met menselijke en zelfs met slechte bedoelingen.**

**Maar goed, gedaan met onjuiste of slechte bedoelingen, leidt tot hardheid.
En Ik wou een tweede keer gekroond worden, met pijnen bitterder dan de eerste,
om deze hardheid te breken en hen met mijn doornen, tot Mij te trekken.**

**Ah, mijn dochter! Deze tweede kroning is veel pijnlijker voor Mij.
Het is alsof mijn hoofd in doornen zwemt.**

**En bij elke beweging die Ik maak, of klap die Ik krijg, onderga Ik een wrede dood.
Hiermee wil Ik de slechtheid herstellen die in elke belediging van God ligt.**

**Ik wil eerherstel brengen voor hen, die, in welke zielstoestand zij ook zijn,
- in plaats van aan hun eigen heiliging te denken,
- enkel oppervlakkig leven,
- mijn genaden verwerpen
- en Mij nog gruwelijker doornen laten voelen.**

Er blijft Mij niets anders over dan te kreunen, bloedtranen te vergieten en te werken voor hun redding.

**Ach, Ik doe alles om de mensen te beminnen.
En zij doen alles om Mij te beledigen.**

Laat jij Mij tenminste niet alleen in mijn Lijden en eerherstel."

Jezus kust het Kruis opnieuw. Hij neemt het Kruis op zijn schouders.

(...) Mijn mishandelde Jezus! Ik breng eerherstel en ik lijd samen met U.
Ik zie uw vijanden U van een trap duwen. Een menigte van woedende en bloeddorstige mensen wacht op U. De beulen brengen reeds het Kruis waar U zo hevig naar verlangt. U kijkt ernaar met zoveel liefde. En vastberaden gaat U er naar toe.
En U omarmt het en kust het.

Uw gehele Mensheid jubelt van vreugde. U kijkt het steeds opnieuw aan en meet de lengte en breedte ervan. En U bepaalt het aandeel dat U aan elke mens toekent, een aandeel dat voldoende is

- om hen door een mystieke huwelijksband aan de Godheid te binden, en
- om hen erfgenamen van het koninkrijk van de Hemel te maken.

U kan de liefde waarmee U de zielen bemint niet meer in uzelf behouden.

U keert terug naar het Kruis en zegt:

"Geliefd kruis, eindelijk kan Ik je omarmen.

Jij bent het verlangen van mijn Hart, het martelaarschap van mijn Liefde.

Je hebt lang gewacht, terwijl Ik mijn stappen altijd naar jou heb gericht.

Heilig Kruis, jij was

- het doel van mijn verlangens,
- het doel van mijn bestaan hier beneden.

In jou concentreer Ik geheel mijn wezen, In jou plaats Ik al mijn kinderen. En jij zal

- hun leven en hun licht zijn, hun verdediging, hun bescherming, hun kracht,
- hen in alles tot steun zijn, en hen triomfantelijk naar de hemel leiden.

Oh, Kruis, zetel van de Wijsheid! Jij alleen zal de ware heiligheid onderrichten.

Jij alleen zal de helden vormen, de atleten, de martelaren, de heiligen.

Mooi kruis, jij bent mijn troon. Ik moet de aarde verlaten en jij zal in mijn plaats blijven.

Aan jou geef Ik alle zielen als bruidsschat: bescherm hen, red hen.

Aan jou vertrouw Ik hen toe.